

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Cob/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118382256
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6118382256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: Investičná Správcovská s.r.o., Popradská 56, 040 01 Košice, IČO: 44 484 011, právne zastúpeného: JUDr. Tomáš Sisák, advokát, Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52405796, proti žalovanému: A. B. D., Š. XXX/X, XXX XX N. H. R., P.: XXXXXXXX, právne zastúpeného: JUDr. Igor Varga, advokát, Hviezdoslavova 1234/4, 075 01 Trebišov, IČO: 35561840, o zaplatenie 100.000,- eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 7Cb/9/2019-125 zo dňa 01.07.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 100.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 10.7.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady súd rozhodne samostatným uznesením.,,

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 100.000,- eur s prísl. a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 06.06.2018 Zmluvu o poskytovaní právnych služieb (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy podľa článku 1 ods. 1.1. bolo poskytovanie právnych služieb zo strany žalovaného a záväzok žalobcu uhradiť žalovanému odmenu podľa podmienok Zmluvy. Podľa článku 1 ods. 1.2 právne služby podľa Zmluvy predstavovali zastupovanie žalobcu v súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/13/2018 (odvolacie konania vedené na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn.: 24Co/62/2018). Podľa článku 4 ods. 4.1 Zmluvy nárok na vyplatenie plnej výšky odmeny vo výške 100.000,- eur vzniká žalovanému v prípade procesného úspechu vo veci za splnenia dvoch kumulatívne splnených podmienok: a) predloženie/doručenie právoplatného a vykonateľného Uznesenia súdu o nariadení neodkladného opatrenia vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov sp. zn. 11C/13/2018, ktorým súd v plnom rozsahu vyhovie návrhu žalobcu a zároveň b) predloženie/doručenie právoplatného

a vykonateľného Rozsudku vo veci na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/13/2018, ktorým súd v plnom rozsahu vyhovie návrhu vo veci samej. Podľa článku 4 ods. 4.2 pri podpise Zmluvy došlo k vyplateniu a zároveň k prevzatíu dohodnutej odmeny vo výške 100.000,- eur, čo žalovaný potvrdil svojím podpisom. Podľa článku 4 ods. 4.3 sa žalovaný zaviazal vrátiť vyššie uvedené peňažné prostriedky v prípade nesplnenia podmienok uvedených v ods. 4.1 do 5 kalendárnych dní. Krajským súdom v Prešove bolo dňa 12.06.2018 prijaté uznesenie 24Co/62/2018 (právoplatné dňa 04.07.2018), ktorým súd rozhodol, že potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/13/2018. Prijatím takéhoto rozhodnutia krajského súdu nedošlo k splneniu podmienok uvedených v článku 4 ods. 4.1 Zmluvy. Žalovaný mal sumu vo výške 100.000,- eur vrátiť do 5 kalendárnych dní. Žalobca vyzval žalovaného na vrátenie uhradených finančných prostriedkov listom zo dňa 27.06.2018, avšak k vráteniu finančných prostriedkov nedošlo. Žalovaný dlžnú sumu vo výške 100.000,- eur neuhradil ani do dnešného dňa.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 10.12.2018 platobný rozkaz sp. zn. 24Up/1070/2018-17. Voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. V odôvodnení odporu žalovaný uviedol, že návrh žalobcu je nedôvodný a nemá právny základ na vydanie platobného rozkazu. Žalobca vo svojom návrhu uvádza Zmluvu o poskytovaní právnych služieb, čl. IV. Odmena advokáta ods. 4.1, 4.2 zmluvy a príjmový pokladničný doklad bez uvedenia dátumu na sumu 100.000,- eur a výdavkový pokladničný doklad zo dňa 06.06.2018 pod č. XXXXXXXX na sumu 100.000,- eur. Tieto doklady nie sú v žiadnom prípade relevantné a žalobca hrubo zavádza. Z predložených listín vyplýva, že úkony ohľadom uzatvárania Zmluvy o právnej pomoci zo dňa 06.06.2018 robil výlučne splnomocnenec O. E.. Tento a navrhnutí svedkovia poznajú všetky okolnosti podpísania listín, ktoré tvoria prílohu návrhu. Tieto okolnosti nie sú uvedené v žalobe a môže ich uviesť a potvrdiť iba podrobný výsluch konateľky a splnomocnenca O. E.. Nikdy nezačal poskytovať právnu pomoc tak, ako je to uvedené v predmete Zmluvy. Žalobca mu nikdy neodovzdal žiadnu dokumentáciu mimo žaloby súvisiacu s predmetom zmluvy. Nikdy mu neudelil plnú moc na zastupovanie pred súdom. Uznesenie zo dňa 15.06.2018 potvrdzuje túto skutočnosť, kde nevystupuje ako právny zástupca. Žalobca stále tvrdil, že ho právne zastupuje pred súdom A. F. S., advokát z S.. Nie je vylúčené z obsahu uznesenia, že spoločnosť zastupoval iba splnomocnenec O. E.. Zmluva o právnej pomoci zo dňa 06.06.2018 nespĺňa základné náležitosti a považuje ju od začiatku za neplatnú. Ako žalovaný namieta skutočnosť, že má vrátiť žalobcovi žalovanú istinu. Žalobcovi žiadne peniaze nedlží. Žalobca ho žiadnym spôsobom ani nevyzýval na vrátenie sumy. Jediná výzva zo dňa 27.06.2018, ktorá mu bola doručená dňa 13.07.2018, je už len formálny dôsledok celého scenára splnomocnenca O. E. za žalobcu. Žalobca prostredníctvom splnomocnenca O. E. si celú kauzu vymyslel. Osobnosť O. E. je všeobecne známa. Žalobca už vystriedal vo svojich firmách množstvo právnikov, ktorých následne vydiera a predkladá im nevyhnutelné kauzy a potom ich žaluje o škodu. Žalobca ani v zmluve ani v daňových dokladoch neuviedol správne údaje ani dátumy. Daňové doklady nespĺňajú náležitosti podľa zákona o účtovníctve. Žalobca uviedol, že uplatňovaný nárok eviduje v účtovníctve ale neuvádza v kontrolnom výkaze. Ako žalovaný žalobcovi nikdy nevystavil ani nedoručil faktúru na žalovanú istinu. Z dokladov žalobcu nevyplýva skutočnosť, či ich, ako a kedy zaúčtoval vo svojom účtovníctve. Ako žalovaný vo svojom účtovníctve neeviduje voči žalobcovi žiadne záväzok, ani ho neuviedol v kontrolnom výkaze, pretože nevznikol. Tento záväzok nikdy skutkovo ani právne nevznikol, a preto ho nikdy neuviedol vo svojom účtovníctve.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 1 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 1, 8 Obchodného zákonníka, § 489 Občianskeho zákonníka a § 365 ods. 1, 2 v spojení s § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca sa voči žalovanému domáhal vrátenia zálohy, ktorá mala mu byť poskytnutá dňa 06.06.2018 v zmysle Zmluvy o poskytnutí právnych služieb uzavretej medzi účastníkmi konania. Z dôvodu, že neboli naplnené podmienky na vyplatenie odmeny v plnej výške podľa článku 4.1., domáhal sa žalobca vrátenia tejto zálohy od žalovaného. Podmienkou na vyplatenie plnej výšky odmeny vo výške 100.000,- eur podľa článku 4.1. Zmluvy bolo, aby kumulatívne do 10.06.2020 boli splnené v termíne najneskôr do 10.06.2020 tieto podmienky:

a) predloženie/doručenie právoplatného a vykonateľného Uznesenia súdu o nariadení neodkladného opatrenia vo veci vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 11C/13/2018 ktorým súd v plnom rozsahu vyhovie návrhu Klienta na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 21.02.2018 tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a zároveň,

b) predloženie/doručenie právoplatného a vykonateľného Rozsudku vo veci vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 11C/13/2018, ktorým súd v plnom rozsahu vyhovie návrhu Klienta vo veci samej zo dňa 21.02.2018 tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť tejto Zmluvy.

Keďže tieto podmienky neboli kumulatívne splnené, požadoval žalobca voči žalovanému vrátenie vyplatenej zálohy vo výške 100.00 eur (zrejme má byť 100.000,- eur - poznámka odvolacieho súdu) podľa čl. 4.3. Zmluvy. Nesplnenie podmienok na ponechanie zálohy odôvodňoval uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 24Co/62/2018-254 zo dňa 12.06.2018, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/13/2018-43 zo dňa 13.08.2018, ktoré bolo potvrdené uznesenie prvoinštančného súdu, ktorý zastavil konanie o nariadenie neodkladného opatrenia pozastavením vykonávania stavebných a iných prác súvisiacich so stavbou M. M. S. T. - S. A. a návrh na neodkladné opatrenie vypratáním nehnuteľností bol zamietnutý. Žalovaný žalobu považoval za nedôvodnú, nakoľko mal zato, že zálohu vrátil 18.6., čo podľa neho potvrdili vypočutí svedkovia, aj keď doklad o vrátení zálohy nemá. V konaní medzi účastníkmi konania nebolo podľa súdu prvej inštancie sporné, že nedošlo k naplneniu podmienok podľa bodu 4.1. predmetnej zmluvy, a že došlo aj k poskytnutiu zálohy vo výške 100.000,- eur. Spornou podľa súdu prvej inštancie medzi účastníkmi konania bola skutočnosť, či došlo k vráteniu predmetnej zálohy. Žalobca vo svojej žalobe tvrdil, že táto záloha vrátená nebola. Z dôvodu, že zo strany žalovaného nedošlo k vráteniu tejto zálohy, bol žalovaný na vrátenie tejto zálohy vyzvaný aj výzvou zo dňa 27.06.2018, na ktorú žalovaný nereagoval žiadnym spôsobom. Obranu žalovaného považoval žalobca za nedôvodnú z dôvodu, že v podanom odpore neuviedol žiadnu obranu, ktorú neskôr použil v konaní pred súdom a taktiež mal za to, že navrhnutí svedkovia zo strany žalovaného sú vo vzájomnom vzťahu a ich obrana bola účelová. Naopak, žalovaný mal zato, že k odovzdaniu peňazí došlo dňa 18.06.2018, aj keď potvrdenie o vrátení tejto sumy nemá, a to z dôvodu, že žalobca, resp. pán E. mu odmietol takýto dôkaz odovzdať. Vrátenie predmetnej sumy podľa žalovaného mali potvrdiť vypočutí svedkovia, konkrétne pán H., ktorý mal vidieť vrátenie tejto sumy, a taktiež aj syn žalovaného Z.. N. D. a P.. N. K. mladší, ktorí mali vidieť peniaze, ktoré žalovaný viezol do Košíc. Na základe uvedeného súd prvej inštancie vykonal dokazovanie za účelom odstránenia spornosti, či došlo k vráteniu zálohy vo výške 100.000,- eur. Keďže pán E., a to osoba, ktorá konala za žalobcu, ktorá aj mala odovzdať peniaze žalovanému, túto skutočnosť vyvrátil, jedinými svedkami, ktorí túto skutočnosť mohli potvrdiť, boli navrhnutí svedkovia Z. H., Z. K. Z.. a N. D.. Súd prvej inštancie mal za to, že výpoveďou svedka P. Z. K. a Z.. N. D. nebola preukázaná skutočnosť, že došlo skutočne k reálnemu vráteniu týchto peňazí, pretože aj keď tieto osoby mohli vidieť, že nejaké peniaze vkladal žalovaný do auta a že spolu s ním odchádzajú do E., neboli osobne prítomní, že by videli, že takáto suma bola žalobcovi, resp. pánovi E. vrátená. Ďalší svedok, ktorý bol v konaní vypočutý Z. H., taktiež podľa okresného súdu jednoznačne nepotvrdil vrátenie sumy 100.000,- eur, pretože nemal byť osobne prítomný pri vrátení týchto peňazí. Údajne len tvrdil, že počul ako pán E. povedal, že je tam suma 100.000,- eur a videl nejaký obnos peňazí, ktorý pán E. odnáša do trezora. Nie je podľa súdu prvej inštancie jednoznačne potvrdené, či bola vrátená suma 100.000,- eur. Súd prvej inštancie výpoveď tohto svedka nepovažoval za jednoznačnú aj z dôvodu, že najprv uviedol, čo sa týka vzťahu k žalovanému, že ho pozná z videnia, neskôr uviedol, že sa stretávajú na obchodných rokovaniach. Taktiež vo výpovedi raz uviedol, že počul ako žalovaný zadudral, že žiada o predloženie dôkazu o vrátení sumy a neskôr uviedol, že domnieva sa, že žalovaný na to zabudol. Vzhľadom na chýbajúci jednoznačný dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že kto komu v akej výške sumu vrátil, okresný súd z dôvodu neunesenia dôkazného bremena na strane žalovaného žalobe vyhovel. Žalovaný uviedol, že viackrát sa pokúšal vrátiť zálohu pánovi E., bolo to však neúspešné. Žiadnym spôsobom nereagoval na výzvu na vrátenie zálohy zo dňa 27.06.2018, na ktorú by reagoval, že by oznámil žalobcovi, že finančná záloha mu už bola vrátená 18.06.2018. Stretnutie žalovaného s E., ako aj H. dňa 18.06.2018 pán E. nepotvrdil. Zo strany žalovaného nebol svedok E. ku tejto skutočnosti, ku okolnostiam tohto stretnutia ani dotazovaný. Vzhľadom na vyššie uvedené preto okresný súd žalobe vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd prvej inštancie mal zato, že boli naplnené okolnosti vrátenia zálohy podľa čl. 4.3. Zmluvy. Keďže žalovaný nesplnil svoj záväzok vrátiť zálohu, dostal sa do omeškania. Žalobca si požadoval priznať úrok z omeškania odo dňa 10.07.2018 vo výške 9 % ročne. Podľa zmluvy bod 4.3. nastala povinnosť vrátiť zálohu žalobcu už pred dňom 10.07.2018. Povinnosť vrátiť zálohu nastala 16.06.2018 / 10.06.2018 plus 5 dní/. Keďže tak žalovaný neurobil, žalobca ho vyzval na vrátenie zálohy výzvou z dňa 27.06.2018 v lehote 5 dní. Podľa § 1 ods. 1,2,3 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. výška úroku z omeškania ku dňu 10.07.2018 bola vo výške 9 % a preto súd zaviazal žalovaného aj na úroky z omeškania odo dňa 10.07.2018 vo výške 9 % ročne. Keďže žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Proti uvedenému rozsudku ako celku podal žalovaný včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g) a h) CSP. Poukázal na to, že svedok A.. Z. H. na pojednávaní dňa 12.02.2019 vo výpovedi uviedol, že bol v kancelárii dňa 18.06.2018, kde bol pán B. D. a pán E., ktorý prepočítal peniaze a povedal, že je tam 100.000,- eur. Rovnako aj svedkovia P. Z. K. a Z.. N. D. mali vedomosť o tom, že žalovaný ide vrátiť sumu 100.000,- eur. Svedok Z.. N. D. opísal aj celý sled udalostí od prevzatia peňazí žalovaným dňa 06.06.2018 až po vrátenie sumy dňa 18.06.2018, a to na pojednávaní dňa 21.02.2020. Žalovaný preto nemôže súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že chýbal jednoznačný dôkaz, ktorým by bolo preukázané, že kto komu v akej výške sumu vrátil a že neuniesol dôkazné bremeno. Jednoznačný dôkaz, ktorým žalovaný preukázal, že sumu vrátil je podľa žalovaného výpoveď svedka H., žalovaného a v konečnom dôsledku aj výpoveď pána E.. Dňa 18.06.2018 bol žalovaný v kancelárii pána E.. O tomto stretnutí pán E. vopred informoval svedka H. a žiadal, aby prišiel do kancelárie aj svedok o 17-17:30 hod. V kancelárii bol žalovaný pán E. a svedok H.. Sumu 100.000,- eur vrátil žalovaný pánovi E. dňa 18.06.2018 a pán E. potvrdil, že je tam suma 100.000,- eur a rovnako svedok videl ako odnáša peniaze do trezoru. Žalovaný pýtal potvrdenie o vrátení peňazí. Tak to potvrdil svedok aj žalovaný. Súd nevzal do úvahy výpoveď žalovaného a svedka H., že sa následne dňa 18.06.2018 stretli lebo to pán E. nepotvrdil. Pritom je evidentné, že na 18.06.2018 bolo dohodnuté stretnutie, ktoré žiadal žalovaný, že pán E. žiadal, aby tam prišiel svedok H., že o tomto stretnutí vedeli svedkovia aj N. D. a Z.H. K.. Súd neodôvodnil prečo má pochybnosti, že stretnutie nebolo, keď nikto nikdy netvrdil, že nebolo.

7. Je preto podľa žalovaného v súlade so zákonom realizovať v rámci dokazovania aj prípadnú konfrontáciu účastníkov sporu, alebo so svedkami, najmä pri odlišnom popise priebehu udalostí.

8. Zároveň je podľa žalovaného potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako je napríklad vzájomná nadväznosť, hodnovernosť výpovedí svedkov alebo účastníkov so zreteľom na bezprostredný dojem súdu z výpovede získaným na základe verbálnych, ako aj neverbálnych prejavov.

9. Žalovaný zdôraznil, že súd prvej inštancie pri vyhodnotení svedeckých výpovedí, ako výpovede pána E., ktorý bol v právnom zhodnom s postavením konateľa, nepostupoval dôsledne v súlade so zákonnými kritériami vyhodnotenia dôkazov najprv jednotlivito a následne vo vzájomnej súvislosti, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu posúdeniu otázky kto našiel dôkazné bremeno, t.j., že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno.

10. V dôsledku týchto skutočností nesprávne hodnotil dôkazy, v dôsledku čoho je rozhodnutie vecne nesprávne.

11. Súd nesprávne vypočul splnomocnenca žalobcu pána E. ako svedka, čo je nesúladne so zákonnou úpravou vykonania dôkazov a ich hodnotenia. Výpoveď pána E. nie je možné podľa žalovaného hodnotiť ako výpoveď svedka, a preto jeho výpoveď nie je rovnocenná s výpoveďami ostatných svedkov. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal zásadnou skutočnosťou, že svedok H. nemôže byť nevierohodný aj z toho dôvodu, že dlhodobo spolupracoval s pánom E. a jeho spoločnosťami, z ktorých ho pravidelne platil, t.j. aj žalobcom, a to až do situácie, keď skončil z dôvodu, že podviedol žalovaného. Tento svedok podľa žalovaného nemá žiaden osobný záujem uvádzať nepravdivé skutočnosti o situácii, ktorú osobne sledoval. Jeho výpoveď je preto pravdivá a vierohodná a jednoznačne vyvracia klamstvo pána E., že mu žalovaný peniaze nevrátil.

12. Žalovaný preto navrhol konfrontáciu medzi žalovaným a pánom E., ako aj medzi svedkom H. a pánom E.. Podľa žalovaného je nevyhnutné opätovne vypočuť najmä tie osoby aj na najmenšie detaily, okolnosti odovzdania peňazí ako aj to, čo po ich odovzdaní bezprostredne nasledovalo.

13. Žalovaný očakáva, že odvolací súd na základe vyššie uvedených argumentácií vykoná samostatné dokazovanie a v takom prípade sa posúdi aj listinný dôkaz vo forme notárskej zápisnice spísanej svedkom H. po tom, čo sa k takému dôkazu odhodlal, ak videl, ako sa správa pán E. k žalovanému a o aký podvod na žalovanom ide.

14. Žalovaný žiadal vypočuť pána H. aj na okolnosti, keď sa domáhal potvrdenia o vrátení sumy. Výpovede P. K. a syna je možné podľa žalovaného považovať za nepriame dôkazy, ktoré sú postačujúce

vzhľadom na výpoveď svedka H. k tomu záveru, že s veľkou mierou je pravdepodobné, že pán E. peniaze žalovaného prevzal.

15. Žalovaný považoval za vhodné poukázať na skutočnosti, že pri výsluchu ďalších svedkov splnomocnenec žalobcu bol na pojednávaniach prítomný ako verejnosť a súd pána E. podrobne nevypočul, hlavne načo bol žalovaný vo firme 18.06.2018, keď žalobcovi v tom čase ešte nebolo doručené rozhodnutie zo dňa 12.06.2018. To taktiež podľa žalovaného potvrdzuje iný účel stretnutia dňa 18.06.2018, ktorým bolo vrátenie peňazí.

16. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že pred vyhlásením rozhodnutia dňa 09.06.2020 sa žalovanému telefonicky prihlásil príslušník H. na preverovanie, či žalovaný v tomto spore ovplyvňoval svedkov, rozhodnutie a pýtal si telefónne čísla ďalších svedkov. Žalovaný predpokladá, že pravdepodobne príslušníkom H. boli oslovení aj svedkovia a bolo by podľa žalovaného vhodné preveriť, či títo svedkovia oznámili príslušníkovi H., t.j. či potvrdili obsah svojich výpovedí. Žalovaný nevie posúdiť, ani nemá informácie či tento príslušník nebol napríklad aj na súde pred vyhlásením rozhodnutia, čo mohlo mať podľa žalovaného zásadný vplyv na spravodlivý proces.

17. Podľa žalovaného je odôvodnenie rozsudku nedostatočné.

18. Žalovaný zároveň poukázal na nesprávny záver súdu ohľadom skutočnosti, že žalovaný nevedel v odpore, že vrátil žalovanú istinu. Žalovaný v tom čase ako právnik vedel, že nemal v rukách priami listinný dôkaz na preukázanie vrátenia peňazí a tento požadoval zabezpečiť od svedka H.. Pán H. bol v tom čase v zmluvnom vzťahu s pánom E., teda poslušne mu slúžil a žalovaný absolútne nemohol predpokladať, že sa v ňom obráti svedomie a že bude svedčiť v takejto veci. Nemohol sa však spoliehať na to, že pán H. potvrdí vrátenie peňazí, keď bol v právnom vzťahu s pánom E., ktorý ho mesačne platil. Žalovaný mal v tom čase podozrenie, že sa títo páni na vrátení istine delili, nakoľko pán H. arogantne vystupoval voči osobe žalovaného na tomto stretnutí po odovzdaní peňazí, keď mu vytýkal skutočnosť, že ako vyzerá on, keď zodpovedá za žalovaného, lebo on odporučil žalovaného, že mu vyrieši túto kauzu.

19. Za nesprávne vyhodnotenie zákonných dôkazov považoval žalovaný postoj súdu k svedectvám P. K. a Z.. D. a v tejto súvislosti podotkol, že už v čase podania odporu v upomínacom konaní označil všetkých svedkov. Svedok H. dostal výzvu od pána E. pre žalovaného v písomnej podobe, ktorú prevzal. Svedok P. Z. K. mal ju doručiť žalovanému. Teda žalovaný vedel bezprostredne po vrátení peňazí, že vzniknutú situáciu žalobca využije a bude žalovať žalovaného a preto nereagoval na žalobcu už nijakým spôsobom, pretože vedel, že to nemá zmysel. Teda až následne táto výzva bola zaslaná žalobcom poštou, ktorú žalovaný prevzal dňa 13.07.2018 na čo reagoval SMS správou, že žalobcovi nič nedlží. Túto skutočnosť tento svedok môže potvrdiť priamo, čo potvrdzuje len argumentáciu žalovaného o tom, že žalobcovi nič nedlží a že peniaze mu vrátil tak, ako to bolo podľa neho v konaní preukázané. Svedok H. sa hneď pánovi P. Z. K. K.. zdôveril už vtedy, že videl, že žalovaný peniaze vrátil. Je to podľa žalovaného ďalší nepriami svedok, ktorý bol uvedený aj v odpore.

20. Za nesprávne vyhodnotenie zákonnosti dôkazov považuje žalovaný postoj súdu k svedectvám P. Z. K. a Z.. N. D. s tým, že žalovaný vedel bezprostredne po vrátení peňazí, že vzniknutú situáciu žalobca využije a bude žalovať žalovaného, a preto nereagoval na žalobcu už nijakým spôsobom, pretože vedel, že to nemá zmysel. Až následne táto výzva bola zaslaná žalobcom poštou, ktorú žalovaný prevzal dňa 13.07.2018, na čo reagoval SMS správou, že žalobcovi nič nedlží. Túto skutočnosť môže svedok P. K., čo podľa žalovaného len potvrdzuje jeho argumentáciu žalovaného o tom, že žalobcovi nič nedlží a že peniaze mu vrátil tak, ako to bolo podľa neho v konaní preukázané. Podľa žalovaného sa K. H.Č. hneď pánovi P. Z. K. K.. zdôveril, že videl, že žalovaný peniaze vrátil a je to ďalší nepriamy svedok, ktorý bol uvedený aj v odpore.

21. Žalovaný predložil súdu notársku zápisnicu zo dňa 28.03.2019, v ktorej svedok H. jednoznačne potvrdil prevzatie peňazí od pána E. a jednoznačne potvrdil svoju výpoveď pred súdom prvej inštancie, ktorú súd vyhodnotil ako nejednoznačnú. Svedok H. túto zápisnicu vyhotovil dávno pred svojim výsluchom vo veci a po takmer štvrtročnej snahe získať potvrdenie o platbe pre žalovaného. V duchu tejto zápisnice vypovedal pred súdom prvej inštancie, a preto žalovaný to v tejto fáze konania nemal dôvod predkladať ako ďalší dôkaz. Tento svedok túto zápisnicu vyhotovil až po čase, keď na niekoľko jeho výziev smerovaných pánovi E. tento nevydal potvrdenie o vrátení peňazí žalovanému. Žalovaný

podotkol, že s týmto svedkom sa pred týmto prípadom nikdy obchodne nestýka, tak ako to tvrdí súd prvej inštancie s tým, že sa ohradzuje voči tendenčnému odôvodneniu rozhodnutia v bode 47 rozsudku, keď súd prvej inštancie uviedol, že z dôvodu, že čo sa týka vzťahu svedka H. žalovanému, že ho pozná z videnia, neskôr uviedol, že sa stretávajú na obchodných rokovaníach. Žalovaný uviedol, že pred májom 2018 svedka H. videl iba raz ako účastníka konania na notárskom úrade, keď kupoval obchodný podiel jeho vtedajší známy v spoločnosti B., K..Q..X..., t.j. 06.12.2014. Rokovania medzi žalovaným a svedkom H. v tom čase prebiehali iba ohľadom predloženia dokladu o vrátení peňazí v súvislosti s touto vecou. Ďalšie návrhy na spoluprácu žalovaného s firmami pána E. žalovaný dôrazne odmietol.

22. Žalovaný považoval za novú skutočnosť aj bezprostredný vstup orgánov činných v trestnom konaní zo strany H. do tohto prípadu.

23. Žalovaný na potvrdenie dôveryhodnosti výpovede svedka H. navrhol vypočuť P. Z. K. K., ktorý sa bezprostredne po skutku zdôveril o všetkom čo videl a počul, keď žalovaný peniaze vrátil.

24. V súvislosti s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa so žalovaným prostredníctvom právneho zástupcu spojil po vyhlásení rozsudku A.. T. E. z E., ktorý mu oznámil novú závažnú skutočnosť vo veci, že pozná ďalšieho svedka, ktorý vie potvrdiť, že dňa 18.06.2018 žalovaný istinu vrátil. Táto nová skutočnosť nebola v čase rozhodovania súdu prvej inštancie známa, a preto žalovaný navrhuje vykonať tento dôkaz v odvolacom konaní.

25. Všetky tieto okolnosti vrátenia peňazí sú známe všetkým trom právnym zástupcom, ktorí sa doposiaľ vystriedali na strane žalobcu. Z uvedeného dôvodu A.. E. R. B. A.. S.L. V. odmietli klamstvo žalobcu ďalej zastupovať.

26. Žalovaný nesprávne právne posúdenie veci videl v tom, že súd prvej inštancie absolútne nepreviedol dokazovanie ohľadom platnosti zmluvy o právnej pomoci medzi účastníkmi, pričom ak chcel súd prvej inštancie právne posúdenie ohľadom vrátenia peňazí oprieť o zmluvu o právnej pomoci, mal prejudiciálne hodnotiť platnosť uzatvorenia zmluvy o právnej pomoci. Túto absolútne nehodnotil, a preto zle rozhodol, t.j. v rozpore so skutkovým stavom vyplývajúcim z dokazovania. Zo zisteného skutkového stavu jednoznačne vyplýva skutočnosť, že k žiadnemu plneniu zo zmluvy o právnej pomoci nedošlo s tým, že žalovaný peniaze, ktoré mu boli poskytnuté vrátil hneď z dôvodu, že to vyplývalo z tejto zmluvy, ale z dôvodu, že k žiadnemu plneniu nedošlo.

27. Žalovaný poukázal na výpoveď splnomocneného zástupcu žalobcu na strane 6 zápisnice, ktorý uviedol, že sa opätovne stretol s pánom D. a bolo to deň pred pojednávaním s tým, že zmluva o právnej pomoci bola podpísaná 06.06.2018 cca o 17:00 hod. a na druhý deň 07.06.2018 bolo pojednávanie. Teda žalobca vyložene klame, že sa ešte následne kontaktoval na žalovaného.

28. Žalobca podľa žalovaného výslovne klamal, keď uviedol, že dňa 15.05.2018 boli žalovanému e-mailom predložené nejaké listiny vo veci, keď zmluva bola uzatvorená až dňa 06.06.2018 s tým, že iba vtedy mu boli predložené niektoré listiny vo veci, ktorú nikdy fakticky neprevzal. Pán E. prišiel na podpis zmluvy dňa 06.06.2018 bez plnej moci a pritom musel vedieť, že pojednávanie vo veci bude hneď nasledujúci deň ráno. Z dôvodu, že sa nemohol žalovaný pripraviť keď nevidel celý spis, ktorý bol u A.. F. S. v S., bezprostredne žalobcovi oznámil, že ho nebude zastupovať a nechané peniaze chce bezodkladne vrátiť. Splnomocnenec O. E. nikdy nemal poverenie od spoločnosti dojednávať akékoľvek zmluvné podmienky so žalovaným a v konaní sa to nepreukázalo. Až dňa 06.06.2018 prišiel náhle aj so zmluvou aj s peniazmi.

29. Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaný za to, že právny základ, na základe ktorého mal vrátiť zálohu nikdy nenastal, pretože nemal možnosť ovplyvniť poskytnutím právnej pomoci túto vec. To, že mu žalovaný tieto peniaze vrátil vyplýva aj zo samotnej výpovede žalobcu (žalovaný zrejme omylom uviedol žalovaného - poznámka odvolacieho súdu), ktorý vo svojej výpovedi dňa 12.12.2019 na súde prvej inštancie uviedol, že sa so žalovaným raz stretol v kancelárii za účelom vysporiadania záväzkov zo zmlúv.

30. Z vyššie uvedených skutočností podľa žalovaného vyplýva, že právne posúdenie súdu prvej inštancie, že má ísť o plnenie, resp. vrátenie z tohto právneho dôvodu na základe zmluvy o právnej

pomoci zo dňa 06.06.2018 sa nezakladá na pravde, ak by súd prejudiciálne posudzoval platnosť zmluvy, určite by došlo k záveru, že táto zmluva je neplatná.

31. Zároveň žalovaný navrhol doplniť dokazovanie odvolacím súdom výsluchmi svedkov A. H., P. K. Z., P. K. K., Z. N. D., O. E., C.G. E., A. T. E. B. A. F. S., hlavne za účelom preukázania vrátenia peňazí, ako aj konfrontáciu svedkov H., E. a žalovaného ohľadom vrátenie peňazí.

32. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhoval žalovaný, aby odvolací súd po vykonanom dokazovaní rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol, prípadne rozsudok zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

33. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného mal za to, že uvedený rozsudok prvej inštancie je vecne správny a odvolanie žalovaného je nedôvodné. Žalobca žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť s tým, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným neboli naplnené.

34. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie postupoval správne, keď O. E. vypočul v procesnom postavení svedka, keď úvahy žalovaného o tom, že mal byť vypočutý ako strana sú nesprávne, nakoľko O. E. nie je štatutárnym zástupcom žalobcu, preto nemohol byť vypočutý ako strana. Pri výsluchu svedka O. E. boli zachované všetky procesné práva žalovaného podľa Civilného sporového poriadku, keď žalovaný neuviedol, akým spôsobom mal byť vo svojich právach ukrátený. Mal možnosť svedkovi klásť otázky, ktoré aj využil.

35. Návrh žalovaného na vykonanie konfrontácie medzi svedkom E. a svedkom H. je podľa žalobcu oneskorený. Žalovanému nič nebránilo vykonanie tohto dôkazu navrhnuť počas prvoinštančného konania, keď pre použitie tzv. novôt v odvolacom konaní nie sú splnené zákonné podmienky podľa § 366 CSP, keď všetky prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, ktorých uplatnenia sa žalovaný domáha podaným odvolaním, mohol žalovaný uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Uvedené platí aj k navrhovanému opakovanému výsluchu svedka H., jeho konfrontácii so svedkom E. aj k notárskej zápisnici zo dňa 28.03.2019. O existencii tohto listinného dôkazu sa žalovaný nikdy ani len nezmieryl, nakoľko nim nepochybné disponoval už v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné na tento dôkaz v odvolacom konaní prihliadať. V konečnom dôsledku ani sám svedok H. vo svojom výsluchu neuviedol, že by takýto listinný dôkaz mal vôbec existovať. Námietka žalovaného, že súd podrobne nevypočul svedka E. je tiež podľa žalobcu nedôvodná, keď súd v zásade môže vykonávať len tie dôkazy, ktoré strany navrhnu. V danom prípade neboli naplnené podmienky uvedené v ustanovení § 185 CSP na vykonanie dokazovania zo strany súdu za žalovaného, ktoré nenavrhol, resp. sám nevykonal. Žalovaný mal právo klásť všetkým vypočutým svedkom otázky podľa svojej úvahy. V Civilnom sporovom poriadku je upravený tzv. princíp materiálnej pravdy, inak povedané, súd nemá povinnosť zisťovať skutkový stav. Do ustanovenia § 185 CSP zákonodarca zaviedol princíp tzv. formálnej pravdy, ktorou sa rozumie, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi.

36. Ďalej žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na ustanovenie § 185 CSP, z ktorého vyplýva, že súd môže vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, ako aj na Čl. 8 a 9 CSP, ktoré sú vyjadrením princípu kontradiktórnosti sporového konania.

37. Obrana žalovaného je absolútne účelová, nakoľko ak by podľa žalobcu došlo k vráteniu peňazí z jeho strany, tak by túto skutočnosť žalovaný nepochybné vo svojom odpore proti platobnému rozkazu riadne uviedol a označil by všetkých svedkov, ktorí by túto skutočnosť mohli potvrdiť. V rámci tohto odvolacieho dôvodu žalovaný opäť neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by tento dôvod preukazovali a napĺňali. Za pochybenie pri vykonávaní dokazovanie vlastne označuje nesprávne vyhodnotenie dôkazov a v skutočnosti v týchto bodoch uvádza „nové“ skutočnosti, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie neuvádzali ani svedkovia ani sám žalovaný, aj keď z ich obsahu vyplýva, že im boli v tom čase známe. Žalobca mal za to, že tieto nové skutočnosti boli žalovaným dotvorené až následne potom, čo v spore so svojou účelovou obranou neuspel. V konaní nikdy žalovaný netvrdil, že odoslal niekomu SMS správu, že žalobcovi nič nedlží. Rovnako v konaní nenavrhol výsluch svedka Z. K. K.. Ak sa žalovaný domnieval, že tento svedok je pre jeho obranu podstatný, nič mu nebránilo jeho výsluch navrhnuť. V danom štádiu

konania je tento návrh oneskorený a v konečnom dôsledku aj účelový. Vzhľadom na vzájomné vzťahy žalovaného a svedka, tento svedok po vykonaní dokazovania môže uviesť všetko, čo žalovaný vzhľadom na aktuálnu situáciu v spore potrebuje.

38. K žalovaným tvrdenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalobca okrem poukázania na tzv. novoty v odvolacom konaní uviedol, že sám žalovaný vo vzťahu k predkladanej notárskej zápisnici uvádza, že svedok H. túto zápisnicu vyhotovil dávno pred svojim výsluchom vo veci a po takmer štvrtročnej snahe získať potvrdenie o platbe pre žalovaného. Žalovanému nič nebránilo tento dôkaz použiť na svoju obranu v konaní pred súdom prvej inštancie. Aj svedok H. mal možnosť na existenciu tohto dôkazu poukázať na svojom výsluchu.

39. K obsahu výpovede svedka sa žalovaný mohol vyjadriť už v konaní pred súdom prvej inštancie a nie až vo svojom odvolaní. Svedok H. bol vypočutý na skoršom pojednávaní, než na ktorom bol vypočutý samotný žalovaný. Obsah výpovede svedka H. bol žalovanému teda známy a mal dostatočný časový priestor na vyjadrenie sa k tomuto dôkazu na prípadne navrhnutie ďalšieho dokazovania.

40. Uvedené rovnako podľa žalobcu platí aj k oneskorenému návrhu na výsluch svedka Z. K. K..

41. Tvrdenia žalovaného o zásahu H. do rozhodovania súdu ako aj poukaz na bulvárne označenie O. E. za E.É. C. sú tendenčné, účelové a ničím nepodložené. Žalovaný v konaní žiadnym dôkazom nespochybnil dôveryhodnosť svedka E. a ani ju nenamietal. Práve naopak, podľa žalobcu dôvodné pochybnosti o vypočutých svedkoch navrhnutých žalovaným vyplývajú z ich vzájomného prepojenia a dlhoročnej spolupráce tak ako to potvrdzujú ich výpovede a dôkazy, ktoré žalobca predložil, čo v konečnom dôsledku správne konštatoval aj súd prvej inštancie, keď tejto účelovej obrane neuveril.

42. Rovnako účelový je podľa žalobcu aj návrh na výsluch svedka T. E., keď tento sa ako verejnosť zúčastnil pojednávania dňa 21.02.2020 a nakoľko táto osoba bola prítomná pri výsluchu iných svedkov, je tento návrh na vykonanie dokazovania s poukazom na ustanovenie § 199 CSP neprípustný. Informácie o predmete konania sa menovaný dozvedel priamo na pojednávaní.

43. Ak by T. E. mal vedomosť o osobe, ktoré by mala potvrdiť vrátenie istiny tak by poskytol žalovanému údaje tohto svedka a žalovaný by navrhol priamo jeho výsluch. Vzhľadom na doterajšiu procesnú obranu žalovaného je pravdepodobné, že sa ešte nevie kto týmto svedkom bude. Rovnako ako žalovaný pri podávaní odporu nevedel, že finančné prostriedky žalovanému vrátil a nevedel, že o tom údajne existuje celý rad svedkov. Rovnako žalovaný ani počas konania pred súdom prvej inštancie nevedel o celom rade dôkazov, ktoré oneskorene označuje v tomto konaní. Nakoľko žalovaný neuvádza, kto má byť týmto údajným svedkom podľa T. E., je jeho návrh na výsluch nedôvodný. Z výpovede samotného žalovaného ako aj doteraz vypočutých svedkov nevyplýva ani teoretická možnosť, aby bola ešte nejaká iná osoba priamym svedkom rozhodujúcich skutkových okolností. Z uvedeného vyplýva, že tento doposiaľ utajený svedok by mohol byť len nepriamym svedkom. Vzhľadom na aktuálnu situáciu v spore, keď už bolo dokazovanie riadne skončené, by aj tento neoznačený svedok mohol uviesť to, čo žalovaný považuje za potrebné. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný počas konania priebežne ex post účelovo prispôsobuje svoju procesnú obranu a túto oneskorene dopĺňa o nové skutočnosti a nových svedkov, hoci z obsahu jeho návrhu vyplýva, že tieto dôkazy, ak by boli pravdivé a reálne by existovali, tak by žalovanému boli známe už skôr a určite by ich na svoju obranu použil.

44. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keď žalovaný vytýka súdu prvej inštancie, že nepreviedol dokazovanie ohľadom platnosti zmluvy o právnej pomoci žalobca uviedol, že bolo nesporné, že predmetnú zmluvu žalovaný podpísal, rovnako bolo nesporné, že žalovaný prijal od žalobcu zálohu vo výške 100.000,- eur. Žalovaný absolútne nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu ako advokátovi vyplývali z predmetnej zmluvy, že napriek zaplateniu zálohy vo výške 100.000,- eur ani len neprevzal zastupovanie žalobcu, k veci nepodal žiadne vyjadrenie a nevykonal žiadne úkony právnej služby, ku ktorým sa zaviazal. Tieto vyjadrenia žalovaného len potvrdzujú dôvodnosť žaloby v tom smere, že žalovaný nemá žiaden právny titul na to, aby si zaplatenú zálohu ponechal, ale práve naopak vznikla mu povinnosť túto zálohu vrátiť, čo do dnešného dňa neurobil. Nárok na vrátenie poskytnutej zálohy je daný tým, že žalovaný nesplnil kumulatívne dojednané podmienky v zmluve a ani nemajú žiaden vplyv na povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi zaplatenú zálohu, keď ani v prípade údajnej a ničím nepodloženej neplatnosti predmetnej zmluvy by bol žalovaný nepochybne povinný prijatú zálohu vrátiť

žalobcovi v celom rozsahu. Uvedené námietky len potvrdzujú, že k vráteniu finančných prostriedkov zo strany žalovaného nedošlo, nakoľko ak by žalovaný skutočne vrátil tieto peňažné prostriedky, tak by nemal absolútne žiaden dôvod namietat' právny základ sporu, nakoľko bez ohľadu na to z akého titulu vznikla jeho povinnosť vrátiť prijatú zálohu, tak by už bola splnená.

45. Všetky tieto dôkazy mohol žalovaný uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie ešte pred tým, než súd vyhlásil dokazovanie za skončené a bolo výlučne na jeho úvahe a rozhodnutí aké dôkazy na svoju procesnú obranu použije. Aj z obsahu spisu je zrejmé, že všetky tieto dôkazy boli známe v dostatočnom časovom predstihu aby si ich uplatnil v súlade so zákonnými pravidlami, ktoré upravuje Civilný sporový poriadok.

46. Zároveň s poukazom na Čl. 11 CSP dôvodil právnickým vzdelaním a dlhoročnou advokátskou praxou žalovaného, ktorému sú nepochybne známe všetky procesné pravidlá týkajúce sa sporových konaní, vrátane pravidiel dokazovania a kontradiktórneho procesu. Navyše bol žalovaný v konaní zastúpený ďalším advokátom.

47. Žalobca opätovne zdôraznil, že žalovaný v odpore, ani vo svojich vyjadreniach ani raz neuviedol, že žalobcovi prijatú sumu vrátil. Prvýkrát tak urobil až prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení zo dňa 03.06.2019. Rovnako je zarážajúce, že žalovaný tvrdí, že dňa 18.06.2018 vrátil zálohu v celej výške, avšak na výzvu žalobcu na vrátenie tejto zálohy, ktorú prevzal dňa 13.07.2018 žiadnym spôsobom nereagoval. Ak by skutočne poskytnutú zálohu vrátil, tak by túto skutočnosť oznámil žalobcovi po doručení výzvy a rovnako by túto skutočnosť ako prvú a najpodstatnejšiu uviedol vo svojom odpore.

48. Podľa žalobcu žalovaný je advokát s dlhoročnou praxou a je neprijateľné, aby žalovaný v tomto postavení vrátil osobne zálohu vo výške 100.000,- eur tretej osobe, ktorá bola iba splnomocnená na podpis zmluvy poskytovaní právnych služieb a na úkony s ňou súvisiace bez vystavenia akéhokoľvek dokladu o vrátení finančných prostriedkov a bez toho, aby tieto skutočnosti zaevidoval do svojho účtovníctva. Klientom žalovaného bol žaloba a nie O. E.. Pokiaľ žalovaný chcel vrátiť prijatú zálohu tak, ako to uvádzal vo svojom vyjadrení zo dňa 03.06.2019, nič mu nebránilo vyzvať priamo žalobcu písomne, aby mu oznámil kde a ako mu môže vrátiť poskytnutú zálohu. Žalovaný dňa 13.07.2016 prevzal od žalobcu výzvu na vrátenie finančných prostriedkov, kde bolo uvedené číslo účtu, kde má zálohu vrátiť, avšak na túto do dnešného dňa nijako nereagoval a poskytnutú zálohu nevrátil.

49. Žalobca popiera tvrdenia žalovaného, že dňa 18.06.2018 priniesol čiastku 100.000,- eur pánovi E..

50. Napriek tomu žalovaný údajné dôkazy o vrátení finančných prostriedkov označuje dodatočne, pričom účelovo prispôsobuje svoje tvrdenia aktuálnemu stavu konania a dôkaznej situácii. Neunesenie dôkazného bremena sa snaží zvrátiť neprípustnými návrhmi na doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom, čo je pri dodržaní zákonných pravidiel Civilného sporového poriadku vylúčené.

51. Zároveň žalobca vo svojom vyjadrení namietal, že odpor žalovaného nebol vecne odôvodnený, a preto ho mal súd prvej inštancie odmietnuť.

52. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

53. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu uviedol, že argumentácia žalobcu je všeobecná a iba potvrdzuje nepochybnú dôvodnosť podaného odvolania.

54. Žalobca podľa žalovaného naznačuje, že žalovaný vrátil osobne zálohu tretej osobe, ktorá na to nebola oprávnená (pán E.), teda podľa žalovaného použil argument, že aj keby dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný vrátil peniaze, tak to vrátil osobe, ktorá ju za žalobcu nebola oprávnená prijať. Týmto si žalobca podľa žalovaného vytvára zadné vrátka na možnosť, ak by odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný vrátil peniaze, tak by ich vrátil neoprávnenej osobe na ich prijatie.

55. Žalovaného podľa svojho vyjadrenia nenapadlo, že by takýto jednoznačný dôkaz o vrátení peňazí mohol byť súdom vyhodnotený opačne, a preto na jeho podporu uviedol ďalšie nespochybniteľné fakty a dôkazy, ktoré potvrdzujú dôveryhodnosť výsluchu svedka A.. H..

56. Žalobca podľa žalovaného dokonca pripúšťa, že zmluva o právnej pomoci nie je platná, nakoľko argumentuje už aj bezdôvodným obohatením.

57. Žalobca nikdy doposiaľ nespochybnil stretnutie vo firme žalobcu dňa 18.06.2018, keď nevie zdôvodniť, prečo sa všetci podvečer v kancelárii pána E. vlastne stretli, a to ešte pred vynesením rozhodnutia, o výroku ktorého sa mohli dozvedieť až po jeho doručení dňa 21.06.2018.

58. Nepriame výpovede P., K., B., Z., N., D. podľa žalovaného vo veci tvoria uzavretú sústavu, ktorá vedie k záveru, že k vráteniu peňazí došlo na základe priamych dôkazov (viď výpoveď svedka H. a jeho notárska zápisnica).

59. K uvedenému vyjadreniu žalovaného žalobca svoje vyjadrenie nepodal.

60. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f), g) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 369 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) s prihliadnutím na ex officio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby dokazovania alebo doplnenia dokazovania (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo oznámené na verejnej tabuli, na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je vo výroku vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

61. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha odvolacieho prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

62. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 370 a § 380 viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ použil v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozsudok súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

63. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t.j. že odvolanie prejednáva v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 CSP zároveň vymedzuje výnimky, keď odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP viazaný aj dôvodmi odvolania, t.j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 380 CSP dôvodom na podanie odvolania odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

64. V prejednávanej veci však odvolací súd žiadne porušenie týkajúce sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 CSP nezistil.

65. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane realizáciu jej procesných práv dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

66. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami strán. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesto pre dohady a domnienky. V odôvodnení rozhodnutia súd teda uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ktoré dôkazy v konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie vecí, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné.

67. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP). Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-VIII).

68. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovaným v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky oboch strán. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž

zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovej a pre ktoré ju čiastočne zamietol. Napadnutý rozsudok tak nie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

69. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

70. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, pričom súd má povinnosť dbať na tom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav vecí, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie postačujúco a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

71. Odvolateľ dôvodil nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý mal znemožniť žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva nesprávnym vyhodnotením hodnovernosti výpovedí svedkov, ako aj tým, že výpoveď pána E. nemôže byť hodnotená ako svedecká výpoveď, pretože bol splnomocnencom žalobcu, teda vystupoval ako účastník konania za štatutárneho zástupcu.

72. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje, že nová právna úprava (Civilný sporový poriadok) postup súdu v procese dokazovania výrazne odlišuje od právnej úpravy v občianskom súdnom konaní. Podľa novej právnej úpravy súd môže v zásade vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednanom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásady. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej úprave presúva na procesné strany. V konaní medzi účastníkmi nebolo sporné, že nedošlo k naplneniu podmienok v zmysle bodu 4.1 zmluvy o poskytovaní právnych služieb (ďalej len „zmluva“), uzatvorenej dňa 6.6.2018 a že došlo aj k poskytnutiu zálohy vo výške 100.000,- eur. Spornou medzi účastníkmi konania bola skutočnosť, či došlo k vráteniu predmetnej zálohy.

73. Žalovaný aj napriek tomu, že má nepochybne právnické vzdelanie II. stupňa, dlhodobo pôsobí ako advokát, v podanom odpore nijako nezmienuje skutočnosť, že by mal poskytnutú zálohu v celosti vrátiť žalobcovi, ale namieta platnosť úkonu - zmluvy z dôvodu, že zmluva nespĺňa základné náležitosti s tým, že ju považuje od začiatku za neplatnú. Zároveň žalovaný namieta skutočnosť, že ak by tieto peňažné prostriedky žalobcovi dlžil, ten by sa ich denno-denne domáhal, a preto mal za to, že si túto kauzu žalobca prostredníctvom splnomocnenca O. E. vymyslel. Odvolací súd opätovne, rovnako tak, ako súd prvej inštancie zdôrazňuje, že žalovaný ani náznakom v podanom odvolaní zo dňa 02.01.2019 a ani následne vo svojich ďalších podaniach až do písomného vyjadrenia zo dňa 03.06.2019, urobenom prostredníctvom svojho právneho zástupcu ani raz neuviedol, že žalobcovi prijatú sumu vrátil. Podľa odvolacieho súdu túto nepochybne najdôležitejšiu skutočnosť žalovaný pri prvom úkone, ktorý mu patrí (odpor), ani následne až do podania zo dňa 03.06.2019 neuvádzal, a to aj napriek tomu, že by bolo úplne bezpredmetné skúmať platnosť alebo neplatnosť zmluvy o poskytovaní právnych služieb, resp. účel, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému túto zálohu, keďže táto by bola v celom rozsahu vrátená. Žalovaný napriek tomu nielen v podanom odpore, a to aj napriek tomu, že žalobca v návrhu dôvodil nevrátením tejto zálohy, a to aj napriek písomnej výzve doručenej žalovanému, až v podaní zo dňa 03.06.2019 dôvodí vrátením tejto čiastky v celosti a navrhuje k uvedenej skutočnosti výsluch svedkov A., Z.Š. H. B. P. Z. K.. Na rozdiel od podaného odporu, v ktorom dôvodí výlučne neplatnosťou zmluvy, za účelom ktorej navrhuje v podanom odpore vykonať dokazovanie, vo svojom vyjadrení zo

dňa 03.06.2019 a už ani následne neplatnosť zmluvy ako takej nenamieta, ale dôvodí výlučne vrátením poskytnutej zálohy v celosti a k uvedenej skutočnosti (vráteniu zálohy) navrhuje vykonať dokazovanie.

74. Podľa odvolacieho súdu je preto nepredstaviteľné, aby dlhoročný advokát, ktorý poskytnutú peňažnú čiastku bez ohľadu, či sa jedná o platnú alebo neplatnú zmluvu v celosti vrátil, túto skutočnosť v podanom odpore neuviedol a ani na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhol vykonanie dokazovania a až následne túto skutočnosť uvádzal počas konania. Žalovanému ako advokátovi muselo byť známe, že pre posúdenie danej veci, t.j. vrátenia zaplatenej zálohy, je irelevantné, či zmluva je platná alebo neplatná, t.j. či táto povinnosť žalovanému vyplýva zo zmluvných dojednaní, alebo v prípade neplatnej zmluvy z vydania bezdôvodného obohatenia, ale tak či tak táto povinnosť žalovanému trvá a žalovaný by bol povinný vrátiť poskytnutú zálohu aj v prípade, ak by predmetná zmluva bola vyhodnotená ako absolútne alebo relatívne neplatná. Aj napriek tejto skutočnosti žalovaný v podanom odpore najdôležitejšiu okolnosť, a to vrátenie poskytnutej zálohy žalobcovi opomenul.

75. Ak by aj bola pravdivá a hodnoverná výpoveď P. Z. K. B. Z. N. D., tak ani z týchto výpovedí samotných nevyplýva okolnosť, že došlo k vráteniu sumy 100.000,- eur, nakoľko tieto osoby neboli osobne prítomné pri tomto vrátení, ktorým nebol ani ďalší vypočutý svedok Z. H., ktorý mal len vidieť pána E. otočeného chrbtom k nemu, ako prerátaval peniaze, ktorý mal následne povedať, že tam je 100.000,- eur. Hodnovernosť tohto svedka je v zásade spochybnená jeho rozporným tvrdením, keď najskôr uvádzal, že žalovaného poznal len minimálne z videnia, keď až následne pripustil, že so žalovaným viedol obchodné rokovania, navyše bol to tento svedok, ktorý splnomocnenému zástupcovi žalobcu odporučil ako advokáta v tejto veci žalovaného. Ambivalentný vzťah je podľa odvolacieho súdu znásobený aj tým, že v priebehu konania došlo k ukončeniu vzájomnej spolupráce žalobcu a svedka A. Z. H. v zmysle mandátnej zmluvy.

76. Navyše z plnej moci zo dňa 06.06.2018, ktorou konateľka žalobcu splnomocnila O. E., nepochybne vyplýva, že tento bol splnomocnený len na samotné zastupovanie splnomocnenca vo veci podpisu zmluvy o poskytovaní právnych služieb s advokátom A. B. D., ako aj na všetky právne s predmetnou zmluvou súvisiace, kde však nijako nevyplýva, že tento by bol splnomocnený na preberanie peňažných prostriedkov v mene žalobcu. O tejto skutočnosti musel mať nepochybne vedomosť aj žalovaný, nakoľko plnú moc predložil v rámci príloh k podanému odvolaniu spolu so zmluvou. Preto pokiaľ by žalovaný tieto finančné prostriedky vrátil O. E., tak na výzvu žalobcu zo dňa 13.07.2016, ktorú nepochybne a nebolo to ani sporné žalovaný prevzal, by oznámil žalobcovi, že tieto finančné prostriedky žalobcovi vrátil k rukám O. E.. Na výzvu žalobcu zo dňa 13.07.2016 však žalovaný nijako nereagoval. Navyše odvolací súd považuje za potrebné k tvrdeniam žalovaného uvádzanými v odvolaní, ktoré naznačujú, že ho O. E. svojim konaním oklamal a že celé konanie mal vopred naplánované za účelom obohatenia, poukázať na skutočnosť, že ak by tomu skutočne tak bolo, tak by pán E. neprizýval k tomuto odovzdaniu peňazí ďalšieho svedka (A. H.), ale mal by záujem, aby pri tomto odovzdaní bol výlučne on a žalovaný, t.j. aby to bolo tzv. tvrdenie proti tvrdeniu a už vôbec by pán E. nahlas pred svedkom nerozprával cit. svedka H. „je tam 100.000,- eur“.

77. K ďalším odvolacím dôvodom (podľa § 365 ods. 1 písm. d), g) a h) CSP) odvolací súd uvádza, že odvolací súd môže vykonať dôkazy len výnimočne, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci a iba v tých sporových konaniach, v ktorých mu to explicitne umožňuje zákon, keď ide o spotrebiteľské spory (§ 295 CSP), kedy môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a súd môže aj bez návrhu obstať alebo zabezpečiť taký dôkaz. Rovnako sa uvedené vzťahuje aj na konanie o ostatnej kontrole v spotrebiteľských veciach v zmysle § 303 ods. 2 CSP, antidiskriminačné spory v zmysle § 311 CSP a individuálne pracovné spory v zmysle § 319 CSP. Je nepochybne, že v danej veci nejde ani o jedno z vyššie uvedených konaní, keď žalovaný ako advokát v rámci konania o poskytnutie vrátenej zálohy nemôže vystupovať ako spotrebiteľ. To napokon vyplýva aj z legislatívneho záveru rekodifikácie civilného procesného práva, v ktorom dôvodom pre takýto postup je ochrana slabšej strany sporu - zamestnanca, spotrebiteľa, čím však advokát pri podpise zmluvy o poskytovaní právnych služieb nie je.

78. Pokiaľ žalovaný prvýkrát až v podanom odvolaní uviedol, že odoslal SMS správu žalobcovi, že mu nič nedlží a rovnako v podanom odvolaní prvýkrát navrhol výsluch svedka Z. K.Á. staršieho k bližšie neuvedeným a neoznačeným okolnostiam, sú takéto návrhy oneskorené a neprípustné, čo sa rovnako týka aj notárskej zápisnice spísanej dňa 28.03.2019, obsahom ktorej je čestné vyhlásenie A. Z. H., že

bol svedkom, ako žalovaný dňa 18.06.2018 odovzdal O. E. finančné prostriedky vo výške 100.000,- eur. Naviac A. H. ako osobe s dosiahnutým právnickým vzdelaním 2. stupňa musí byť nepochybne známe, že ako svedok v zmysle § 196 ods.2, veta druhá CSP nemôže nič zamlčať a preto pokiaľ k vyhotoveniu notárskej zápisnice, ktorej obsahom bolo jeho prehlásenie došlo pred jeho svedeckou výpoveďou bolo jeho povinnosťou túto skutočnosť spomenúť.

79. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína dôkaznú povinnosť žalovaného, ktorý po tom, ako žalobca preukázal a bolo to nesporné, že mu poskytol zálohu vo výške 100.000,- eur, mal povinnosť preukázať, že túto finančnú zálohu vrátil. Na žalobcovi nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal jeho tvrdenie, že k tomuto vráteniu nedošlo, nakoľko na nikom nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje) tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci, keď žalobca tvrdil, že mu žalovaný peniaze nevrátil, v dôsledku čoho došlo k preneseniu dôkazného bremena na žalovaného, ktorého povinnosťou bolo preukázať vrátenie tejto zálohy žalobcovi. Rovnako tak mohol žalovaný v rámci konania pred súdom prvej inštancie navrhovať konfrontáciu s pánom O. E., nič také však neurobil a jeho námietka, že súd mal podrobnejšie vypočuť O. E. neobstojí, keďže tomuto mohol klásť otázky nielen žalovaný, ale aj jeho právny zástupca a zo zápisnice o výsluchu O. E. žiadna okolnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že súd neumožnil klásť tieto otázky zo strany žalovaného na O. E. nevyplýva. Súd takúto povinnosť vzhľadom na to, ako už uviedol vyššie, že sa jedná o výlučne kontradiktórne konanie, nemá a dokonca v prípade, ak by súd kládol dopĺňujúce otázky nielen tomuto svedkovi, ale aj ostatným, došlo by k porušeniu tejto zásady v prospech niektorej z procesných strán. V tejto súvislosti treba zdôrazniť princíp uvedený v § 185 CSP, a to tzv. formálnej pravdy, ktorým došlo k úplnému upusteniu od tzv. princípu materiálnej pravdy (ktorý sa ešte čiastočne s obmedzením realizuje v spotrebiteľských a pracovnoprávných sporoch), t.j. súd v tomto konaní musel vychádzať výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu a skutkový stav zodpovedal vykonanému dokazovaniu len v zmysle návrhov strán. Uvedené je navyše zvýraznené aj v Čl. 8 a 9 CSP, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie a nenamieta to ani žalovaný v podanom odvolaní, boli dodržané všetky procesné podmienky uvedené v Civilnom sporovom poriadku, t.j. žalovaný nenamieta, že by bol akokoľvek zo strany súdu prvej inštancie obmedzovaný v možnosti navrhovať, resp. vykonávať dôkazy pred súdom prvej inštancie. Žalovaným vymedzený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, a to údajnými pochybeniami neobstojí, ak žalovaný najmä odôvodňuje nesprávnym vyhodnotením svedeckých výpovedí P. K. B. N. D. zo strany súdu prvej inštancie s tým, že dopĺňa návrh na doplnenie dokazovania novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neuvádzal, keď tvrdí, že po doručení výzvy zo strany žalobcu, ktorú prevzal dňa 13.07.2018 reagoval SMS správou, že žalobcovi nič nedlží s tým, že v konaní pred súdom prvej inštancie na argumentáciu žalobcu, že na jeho výzvu na vrátenie peňažných prostriedkov nereagoval, takúto skutočnosť neuvádzal a ani o tejto skutočnosti nenavrhol výsluch svedka Z. K. K.P..

80. Nie je známy odvolaciemu súdu dôvod, pre ktorý keď došlo k vyhotoveniu notárskej zápisnice pred výsluchom svedka H., keď žalovaný nepodporil svoju argumentáciu predložením tejto notárskej zápisnice na súde prvej inštancie, ale až v rámci odvolacieho konania, keď navyše žalovaný ani neuvádza žiaden dôvod, pre ktorý by tak nemohol urobiť už v prvoinštančnom konaní.

81. Navrhovaný svedok T. E. tak, ako to aspoň vyplýva z podaného odvolania nemal byť prítomný pri vrátení istiny, ale má mať vedomosť, ktorá by mohla potvrdiť vrátenie istiny a z uvedeného dôvodu sa odvolaciemu súdu javí ako zvláštne, že žalovaný nenavrhuje vypočuť priamo tohto svedka, ale len T. E., a to výlučne za účelom oznámenia mena tejto osoby.

82. Navyše je potrebné poukázať na to, že z výsluchu svedkov, ktorí doprevádzali žalovaného k údajnému miestu odovzdania peňažných prostriedkov, resp. boli priamo prítomní v budove, nevyplýva, že by tomuto odovzdaniu bola účastná nejaká iná - ďalšia osoba.

83. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. nesprávne právne posúdenie veci, ktoré žalovaný videl v tom, že súd „absolútne“ nepreviedol dokazovanie ohľadom platnosti zmluvy o právnej pomoci medzi účastníkmi a rovnako neobstojí, keď odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd „neprevádza“ dokazovanie, ale vykonáva len tie dôkazy, ktoré sporové strany navrhnú. Preto bolo povinnosťou žalovaného pokiaľ sa domnieval, že posúdenie platnosti zmluvy je pre posúdenie nároku žalobcu na vrátenie poskytnutej zálohy relevantné, navrhnúť k tejto skutočnosti dôkazy. To, či poskytol žalovaný žalobcovi nejaký právny úkon, je podľa odvolacieho súdu pre posúdenie platnosti zmluvy

irelevantné a samo o sebe neposkytnutie právneho úkonu nemôže mať za následok neplatnosť zmluvy. Dokonca ani nie na výšku odmeny, ktorá nie je viazaná počtom, resp. rozsahom poskytnutej právnej služby, ale výlučne úplným úspechom v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia a v konaní vo veci samej, obe vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/13/2018. Napokon samotná platnosť, resp. neplatnosť je pre posúdenie danej veci irelevantná, nakoľko v konaní sa žalobca domáha vrátenej zálohy s tým, že žalovaný nenamieta, že zálohu prijal a rovnako nenamieta procesný neúspech vo vyššie uvedenom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, t.j. nenamieta, že by bol povinný túto zálohu v celosti vrátiť. Žalovaný svoju obranu zameral spočiatku na neplatnosť zmluvy o poskytovaní právnej pomoci (v podanom odpore) a následne dôvodil, že túto zálohu v celosti žalobca vrátil. Aj keby táto zmluva bola neplatná, je nesporné, že žalovaný by túto zálohu musel vrátiť ako bezdôvodné obohatenie. Preto aj návrhy na vykonanie dokazovania ohľadom platnosti, resp. neplatnosti zmluvy o právnej pomoci sú pre danú vec irelevantné a navyiac boli dané oneskorene, až v rámci štádia odvolacieho konania.

84. Dôkazné bremeno nesporne zaťažovalo žalobcu, ktorý si splnil svoju povinnosť tvrdenia, že so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytovaní právnych služieb a poskytol mu finančné prostriedky vo výške 100.000,- eur, čo nepochybne vyplývalo z pokladničných dokladov a nerozporoval to ani žalovaný. Žalobca vzhľadom na uvedené uniesol bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu, nakoľko v konaní svoje tvrdenia preukázal.

85. Bolo na žalovanom, aby preukázal vrátenie poskytnutej zálohy žalobcovi.

86. Vychádzajúc z Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné hodnotiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. V zmysle § 149 až § 154 CSP strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti týkajúce sa sporu, t.j. žalovaný už v podanom odpore musel uviesť takú podstatnú skutočnosť, ako to, že celú zálohu, ktorej vrátenia sa žalobca v konaní domáhal, už žalovanému vrátil. Odvolací súd záverom konštatuje, že žalovaným predložený listinný dôkaz (notárska zápisnica), resp. návrhy na vypočutie svedkov a ich konfrontácie, mohol žalovaný predložiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania súdom prvej inštancie. Nakoľko tak urobil až v odvolacom konaní, jedná sa o tzv. novoty v odvolacom konaní, ktoré možno použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol použiť pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP). Odvolací súd v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z uvedených dôvodov (§ 366 CSP) pre použitie novoty zo strany žalovaného v odvolacom konaní. Novopoužitý listinný dôkaz žalovaného (notárska zápisnica) sa netýka procesných podmienok [medzi ktoré patrí napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicate), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne], netýka sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nejde ani o situáciu, kedy ho žalovaný bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, nakoľko to ani netvrdí. Rovnaká skutočnosť sa týka aj ďalších navrhovaných dôkazov - svedeckých výpovedí a konfrontácií. Z uvedeného dôvodu, keď neboli zistené podmienky na pripustenie novôt v odvolacom konaní, odvolací súd na predložený listinný dôkaz v odvolacom konaní zo strany žalovaného neprihliadol a rovnako tak nedoplnil dokazovanie vylúčením, resp. konfrontáciou navrhovaných svedkov.

87. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

88. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal aj náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

89. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).